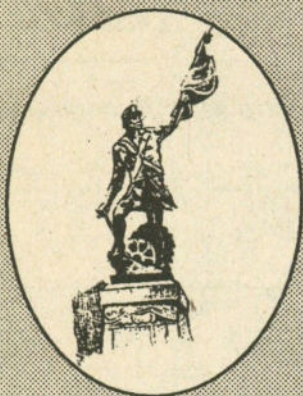

DOBSZÓ

A TÁPIÓBICSKEI ÖNKORMÁNYZAT HÍRADÓJA

1. évfolyam 2. szám

Ára: 30 Ft

1995. április 4.

„A múltat nem lehet tőlünk elvenni, de az csak akkor a miénk, ha ismerjük!”

Nemeskürti István

A Szabadságharc 1849. április 4-i tápióbicskei csatájának 146. évfordulójára

Április negyedik reggelén, tavasszal
Káta irányából jött egy honvédsapat.
Klapka volt vezérük, az élen Ő haladt,
Szép sorban, dobszóval Bicskére vonultak,
Ám a falu szélén puskatüzet kaptak!

Puskatüz és szurony! Ezt Klapka nem állta!
Megfutott csapatuk Káta irányába.
A Tápió hídján túl új állást foglaltak,
Közben a mocsárba sokan belefultak!

Majd megjött Damjanich s nyomában Görgey
S piros-sapkás hadunk bátor vitézei.
Görgey a parton ágyúkat telepít
S löveti szaporán az ellenség seregét!

Majd rohamot fújnak s tülekedik a had
Tápiónak hídján ki keljen át gyorsan.
Dipold vagy Földváry, Bóbits-e, vagy mások,
Vetélkednek többen, mint az már szokásuk!

A csata évnapját rendre megünneplik,
Emlékeznek reá, – soha nem felejtik
Hős honvédek harcát, mely védte a földet,
Mely termi nekik ma is a napi kenyeret!

Császáriak tüze sokat ottmarasztal –
Bátor vitézeink mégis rohamoznak!
Űzik és aprítják horvátot, osztrákot
S elfoglalják Bicskét, amely tűzben lángol!

Ság irányába űzik az osztrákot,
Ők is jó katonák, s kapitányuk bátor!
Párharcot vívnak itt Riedesel és Sebő –
És a lovas-harcban Sebő lett a győző.

Vége van a harcnak, győztek a honvédek,
Vonulnak szép rendben Isaszeg földjére.
Várja őket új harc, új győzelem – bárha
E harcoknak ismét sok élet az ára!

Bicskén a lakosság bár örül s ünnepel,
Hősöket temetni összesereglenek.
Soha nem felejtik ezt a hősi tettet
S a kiontott hős vért, mely öntözte földjüket.

Dr. Juhász László

Tápióbicske aranybetűkkel írta be nevét a történelembe, itt zajlott le az 1848–49-es szabadságharc egyik győztes csatája. Becsüljük meg, őrizzük s adjuk tovább dicső múltunkat.

Részletek Kassa Ferenc főhadnagy közelmúltban előkerült naplójából.

„Április 4-én Jászberényi táborból Nagykátának Tápióbicske felé indultunk. Nagykátán a plébános hívei feljelentették Damjanichnak, hogy a szószékről a magyar kormány ellen izgat. Damjanich elfogadta, Benke Samu őrmesterrel Jászberénybe kísértette és ott főbelövette. Bizony-bizony szerencséje volt Benkének mert pár órával később az ő magasan hordott feje is beleütődhetett volna egy horvát golyóba. Dél-tájban a kiáradt Tápió-patak legfelsőbb kilenc láb széles rozoga hídján keltünk át. Az első és harmadik haderő előcsapatja a Dipold-dandár ment elől. A cirkáló huszárokkal közel az erdőhöz találkoztunk, akik a vezérnek azt jelentették, hogy Tápióbicskén sok a poggyász, muníció, meg az ágyú is, de kevés a katona. Az ágyúzásra egy fia ellenség sem mutatkozott, csendesség. Akadály nélkül jutottunk a faluig. Sebes lépésben, futva nyomultunk az előttünk nyíló szűk utcában. Már-már a zsákutca végéhez értünk, midőn egy négy láb magas, trágyából, gazból hevenyészett torlasz mögül hatalmas sortűz csap közénk és ugyanabban a pillan-

atban a házak és ólak padlásáról erősen puskáznak ránk. A 6. század elsőit elsöpri a sortűz. Homlokomon érzem a csorgó, kormos izzadságot, érzi szemem a füst és korom csipéseit. Az utolsó erőlködésben elesik mellőlem Szabó Jóska hű legényem. Elesik Dávid Jenő, Nagy Miklós káplár. A híd mellett a Lapinszky üteg ágyúinak és a 2. század lovasság átvonulásának fedezetére megálltunk. Itt és ekkor történt Sebő Alajos császár huszár alezredes és Riedesek Jetternich huszár őrnagy közötti lovas párbaj. A 9., 3. zászlóalj és a Schwarzenbergék egyszerre érnek a faluhoz s az égő falun át a Sági úton Görgey parancsára az ellenség után iramodnak...

Nincs olyan tragédia, amelyiknek komikuma ne volna, mikor már az erdőcskéből is kiszorultunk Bicskei káplán azt mondta

„Dávid Jenőt úgy homlokon lőtték, mintha a zászlóaljban csak neki lett volna feje az ebadtának.”

„Hát az látta-e valaki, hogy Nagy Miklós is Dávid mellett esett el?”

Tudom válaszolni szomorúan, aztán nagyot sóhajtva folytatta, pedig új kulacsa vót.”

1882. óta ünnepeljük Tápióbicskén minden évben az itt lezajlott csatát.

Láng Ferenc

Ígéretünkhöz híven, közérdekű információkon, híreken túl, irodalmi, történelmi, tudományos ismeretterjesztő tárgyú írásokat is szeretnénk a lapban megjelentetni, melynek első megnyilvánulásait ezúton tárjuk az olvasó elé.

(szerk.)

A tápióbicskei csata

Hazánk történelmét végigkíséri a harc, melyet a nemzet fennmaradásáért vívtak elődeink. A honfoglalás, az ország területi épségének biztosítása, a tatár és a török hódítás elleni háborúk nagy próbatétel elé állították az ország vezetését és népünket. A török háborúkat követő időszakban az ország függetlenségének megóvása követelt nemzetünkön jelentős áldozatot. Az osztrák területi és szellemi bekebelezés ellen vívtak harcukat a Zrínyiek, Pázmány, Bethlen, Thököly és Rákóczi. Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc a nemzet függetlenségének kivívása mellett több – ebben a korban haladó jellegű gondolatot tűzött zászlajára – így a jobbagy-felszabadítást is!

A bécsi kamarilla az „oszd meg és urald” elve alapján fellázította a forradalmi Magyarország ellen a nemzetiségeket is. A horvát bán és az oláh lázadások ellen csak erős hadsereggel lehetett védekezni és a független magyar kormány létrehozta ezt a hadsereget és annak vezérkarát! E hadsereget – bár zömében magyarok alkották – joggal lehet nemzetközinek is nevezni, hisz soraiban ott találjuk lengyel testvéreinket, a bécsi légiót és a szlovákság jelentős részét, a nem magyar származású vezetők közül csak a szerb Damjanichot, a német Pöltenberg Ernőt és Leiningen-Westerburg Károlyt említjük, akik az aradi golgotán életüket is áldozták a magyar függetlenségért!

A honvédseregek számtalan győzelmes csatát vívtak a Szabadságharc során és a függetlenségéért felkelt nemzetet csak az orosz cár hadseregének behívásával sikerült legyőzni.

A Szabadságharc leverése után azonban a hamu alatt tovább izzott a parázs és a nép nem felejtette el 1848–49 győztes csatáit és vívmányait! Hűen ápolták a csaták emlékét, gyűjtötték a harcok emléktárgyait, megbecsülték a harcokban elesettek emlékét, tisztelték a sebesült, rokant honvédeket. Később – amikor erre lehetőséget adott a történelem – a Monarchia akkori vezetésével elfogadtatták az 1848-as törvények jelentős részét és éberent tartották 1848 szellemét.

Tápióbicske népe és a község vezetése ebben a nehéz időszakban is példamutató

hűséggel őrizte a község területén 1849. április 4-én lezajlott csata emlékét és nagyrészt az ő munkájukon alapul, hogy a csatának minden jelentősebb mozzanata ismeretes a ma élő tápióbicskeiek előtt. A közelmúlt minden vihara ellenére állnak a hősiességet megörökítő emlékművek, gondozottak a hősök sírjai, de talán ezeknél is fontosabb, hogy a csata emlékét mélyen bevették a tápióbicskei emberek tudatába! A ma élő generáció kötelessége, hogy őseink munkáját tovább folytassuk és a „Bicskei Csata” hagyományait, tanulságait, hazaszeretetre nevelő hatását tovább adjuk ifjúságunknak!

A tápióbicskei csatáról röviden a következőket – annyit, amennyit erről minden tápióbicskei lakosnak illik tudni:

1849. április 2-án a honvédseregek diadalmaskodtak Hatvannál, megindult a Tavaszí Hadjárat. A honvédsereg a Tiszától kiindulva vonult fel, biztosítani akarván az utakat és a vasútvonalakat Buda megközelítéséhez. Görgey hadmozdulatai zavarba hozták Windisch-Grätz-et, aki nem érthette a taktika célját.

Tápióbicske ebben az időben forgalmas hely volt. Rajta keresztül vezetett a Pest–Szolnoki hadiút és fontos átkelőhely volt Jászberény, Hatvan felé az akkor mocsaras Tápión. A Tápió hídjának biztosítása fontos feladatát képezte a honvédseregnek.

A hatvani csatát követően Schlick osztórák tábornok Gödöllő irányába vonult, hogy egyesüljön Jellasics bán seregével, aki Kókán keresztül vonult Gödöllő felé, poggyászát (hadtáp) Tápióbicskén hagyva. Amikor erről az április 4-én hajnalban a Jászberényből induló Klapka György értesült, Dipold és Bóbits dandárjait küldte Tápióbicskére, a poggyász megszerzése céljából. A Nagykáta felől Tápióbicskére vonuló csapat egy vándorkereskedőtől olyan információt kapott, hogy Bicskén nincsenek császári csapatok. Az igaz volt, hogy amikor 6 hajnalban Bicskéről elindult, még nem is voltak, elindulása után érkezett Bicskére Sternberg vezérőrnagy és Rastich tábornok 6 zászlóalj gyalogsággal, 14 század lovassal és 14 ágyúval (kb. 8000 katonával).

A Klapka-hadtest így előzetes, alapos felderítés nélkül közelíti meg Tápióbicskét, amikor a község északi szélén két horvát zászlóalj szuronyrohammal rajtaüt a honvédeken. A szuronyroham a Külső Tápióig vetette vissza Dipold és Bóbits egységeit, s meghátráltak a Koburg-huszárok is.

Ebben a reménytelennek tűnő helyzetben indult rohamra a „Császár-huszárok” csapata Sebő alezredes vezetésével. Itt találkozik össze Sebő volt tisztjárásával, a daliás Riedesel őrnaggyal, aki a horvát lovasság parancsnoka. Riedesel párbajra hívta ki Sebőt, aki elfogadta a kihívást! Mindketten tudták, hogy párbajuk kimenetele befolyásolhatja az ütközet sorsát. Háromszor csaptak össze a lovas hősök, a harmadik összecsapásnál már nem is védekeztek! Riedesel súlyos fejsébbel, holtan zuhant le lováról. (Ezt a párbajt írja le Rákosi Viktor a „Korhadt fakesztek” és Jókai Mór a „Köszívű ember fiai” című művében.)

A párbaj után a magyarok elszántan rohamozzák az ellenséget, s bár a harc sok áldozatot követelt, a hadiszerencse a magyarokhoz szegődött. A délelőtti harcokban sok honvéd veszett a Tápió ingoványába is.

Dél körül megérkezett a harcmezőre Damjanich tábornok is, aki visszafordítja a Nagykáta felé menekülő magyarokat. Leiningen és Kiss Pál szuronyrohama visszaveti az ellenséget a Tápió jobb partjára, akik a környező dombokon foglalnak tüzelőállást. Délután 2 óra tájban megérkezik Görgey fővezér is. A magyar tüzéség sikerrel lövi a császári csapatokat, akiknek hadállása így felbomlik.

A híres vörössipkások megjelenése új lelkesedést önt a honvédekbe! Az ellenséges tűz alatt álló hídon rohamra indulnak Kiss Pál és Földváry Károly csapatai, akik hősi versengéssel rohannak át a hídon! Nyomukban pedig a többi zászlóalj!

A császári csapatok a Lujzi-hegyek tájékán fejtenek ki még ellenállást, majd megkezdik a visszavonulást Tápióság felé. A menekülő ellenség felgyűjtja Tápióbicskét, melynek égő házait a beérkező honvédek segítenek eloltani.

Délután 5 óra körül ért véget a harc. Nagy Sándor ezredes csapatai Tápióságig üldözték a visszavonuló császáriakat, akik este 8 óra körül csatlakoztak Jellasich utócsapataihoz.

A honvédek Bicske homokdombjain ütnek tábornok. A csata sebesültjeit Nagykátán és Jászberényben gyógyítják.

Április 5-én hajnalban elvonul a honvédsereg, követve a császáriakat, hogy április 6-án megvívja a dicsőséges isaszegi csatát és folytassa harcait Budavár felszabadításához.

A bicskei csata hősi halottjait a lakosság és a visszamaradt honvédek temették el. A honvédseregnek kb. 800, a császáriaknak kb. 600 halott volt a vesztesége! A délelőtti harcokban elesetteket a homokdombokon, a Tápió partján és a Sági úti szőlőben temették el. A párbajban elesett Riedesel holttestét Bitskey Viktor temettette el, a környékben elesettekkel együtt, nemzetiségi különbség nélkül. Hamvaik fölé a ma is álló „vaskeresztet” állították.

A szétszórott sírokban eltemetett hősök maradványait Fejér István bíró 1882-ben közös sírba temettette, föléjük pedig a Kátai út „Fehér-keresztet” állították. Az emlékkereszt felavatásakor tábori szentmisét tartottak az egykori harcmezőn. A misét az Uri községből való Schmidt plébános celebrálta, aki tábori lelkészként részt vett a bicskei csatában. A Külső Tápiónál lévő honvédszobrot 1912-ben avatták. Az ünnepséghez a Nemzeti Múzeum kölcsönzött ki máriás honvédszobrokat. A szobor talapzata alatt épített kriptában helyezték el a harcban elesett katonák csontjait, az elbeszélés szerint több száz hős csontvázát.

A csata emlékét Tápióbicskén a Klapka-telep és 3 utcanev őrzi: a Harcmező, a Damjanich és a Földváry Károly utca. Mái is fennmaradt emléke, hagyománya a csatának az április 4-i zsemleosztás. Ennek a finanszírozására Fejér István tett jelentős összegű alapítványt, hogy amíg

Tápióbicskén magyar gyermek él, minden év április 4-én kapjon egy-egy zsemlet – emlékezve arra, hogy a tápióbicskei földet, amely nekik a kenyeret adja, magyar hősök vére öntözte!

A zsemleosztásra szánt alapítványt ugyan elértéktelenedett az idők folyamán, a község vezetése azonban minden időben biztosította a zsemleosztást!

A hagyomány arról is tud, hogy 1849. április 4-én reggel a bicskei lakosságot a mai vásártérre terelték össze, hogy a közeledő honvédeknek hírt ne adhassanak, a harangozással jelt adni készülő Bárdy Andrást pedig kisfiával együtt lelőtték.

Arról is tud a hagyomány, hogy két tápióbicskei születésű honvéd is szolgált a Damjanich-hadtestben – Blahúz András és Susztár Illés. Ők figyelmeztették a Tápión átkelőhelyet – gázlót – kereső Damjanich tábornokot arra, hogy csak a hídon lehet átkelni, mert a Tápió ingoványai elnyelik az odamerészkedőket!

Az 1849. április 4-i harc jelentőségét többféleképpen magyarázzák – ez azonban nem érinti a harcban résztvevők hősiességét, érdemeit! A történészek egy részének véleménye szerint azért nem volt szerencsés a csata elfogadása a honvédsereg részéről, mivel ezzel felfedték az ellenség előtt, hogy milyen irányban, milyen erővel igyekeznek távolabbi hadicéljaik felé.

A Tápióbicskén 1849. április 4-én lezajlott csata történetének főbb mozzanatai ma is kitörölhetetlenül élnek a tápióbicskei nép lelkében! Hős honvédeink emlékének ápolását minden tápióbicskei lakos hazafias kötelességének érzi és arra törekszik, hogy ezt a hazafias lelkületet továbbadja a felnövő nemzedékeknek is.

Ennek a célnak a szolgálatába állítják a minden évben tartandó április negyedikéi megemlékezéseket, ünnepségeket is!

*Összeállította:
Dr. Juhász László*

Április 9-én 9 órai kezdettel az 1848-as emlékművel szembeni réten rádióátvitelű vitorlázó repülőmodellek országos versenyét rendezi a nagykátai Asbóth Oszkár Modellező Klub, amelyre szeretettel meghív minden érdeklődőt. A verseny megnyitóján Tápióbicske Barátainak Köre részéről dr. Molnár István elnök beszél a hely történelmi vonatkozásairól s egyben különdíjat ajánl fel a legjobb környékbéli versenyzőnek. A Baráti Kör különdíját eredményhirdetésekor Bori József titkár adja át.

*Németh László
szervező*

A fentebb bemutatott 1848–49-es történelmi emlékeken túl találhatók még Tápióbicskén olyan évszázados építészeti emlékek is, amelyek bemutatása nemcsak az idelátogató turistáknak fontos, hanem a község lakói számára is.

A mostani számban a templomot a következőben az egyéb építészeti emlékeket kívánom bemutatni.

A községnek a XIII. században is volt temploma, ami a ma Géza-majornak nevezett területen állt. Ez a török hódoltság alatt a községgel együtt elpusztult. Az újjáépítés során 1719-ben ezt hozták rendbe, mivel azonban „kicsiny és roskatag” volt 1737-ben a mai helyen építenek fel egy templomot, csupán egy kis harangtoronnyal. 1776-ban kezdték meg az időközben megrongálódott templom helyreállítását és továbbépítését homlokzati toronnyal.

Pénzhiány miatt csak 1786-ban fejezhették be az építést. Ekkor a boldogságos Szűz szepültelen fogantatása tiszteletére szentelték fel.

A templom három boltszakaszra osztott csehsüveg boltozású egyhajós, homlokzati tornyos, barokk stílusú.

A magasba ívelő torony oldalain törtíves zsalus ablakok és órák helyezkednek el. A tornyot törtvonalú sisak fedi. Az újbarokk keretelű kapu felett ovális ablak látható, a homlokzat közepét párkány díszíti. A hajó és a szentély oldalfalain hegedűablakok találhatók. Az egyenes záródású szentély keskenyebb a hajónál.

Mennyezetén Szentháromságot ábrázoló freskó látható középen nyitott mennyebolttal. A szentélyben helyezkedik el a XVIII. század végétől való copf stílusú keresztelőkút. A szentély baloldalához kétboltozatos sekrestye csatlakozik. A főoltár és a két mellékoltár erősen megújított barokk stílusú. Kórusa három boltszakosan nyugszik, ahol a kiváló hangzású orgona található.

A templom a község nagyságához képest monumentális, aminek tatarozásai gondot jelentettek a kegyúr nélküli püspöki szabad alapítású egyházközség számára.

A püspökség, a község közönsége és önkormányzata – mint legutóbb is – mindig gondoskodott, hogy e lenyűgöző műemlékünk méltóképpen álljon a hívek és az érdeklődők rendelkezésére.

Dr. Molnár István

A következő számban a község történelmi és építészeti emlékein túl a természeti környezet nevezetességeinek bemutatását is tervezzük.

(szerk.)

Életem a sport...

Beszélgetés Gyimesi Ervinnel

1992. december 5-én adták át az iskola tornacsarnokát a község lakóinak. Talán még sokan emlékeznek rá, hogy az ünnepélyes átadásra az iskola volt élsportolói hívták meg díszvendégül. Fkkor dugták össze néhányan a fejüket és határozták el, hogy bejárnak eszténként röplabdázni és kézilabdázni a tornacsarnokba. A „szervezkedők” élére állt Gyimesi Ervin, s aztán hozzácsapódott a csapathoz néhány friss tag is. Azóta is minden szerdán szinte hiányzó nélkül ütjük a labdát több-kevesebb sikerrel.

Így ismertem meg Gyimesi Ervin bácsit, s rögtön döbbenet állapítottam meg, hogy állóképességben, ügyességben minket huszon-harmincéveseket is megsejényenít. Végig röplabdázza velünk a két órát, s még van ereje nevetni, tanácsot adni, dorgálni vagy dicsérni. Pedig nem könnyű velünk, hiszen egyik pillanathan könnyezik a szemünk a nevetéstől, majd egy lepottyant labda után mi vagyunk a „tizenkét dühös ember”.

Ismerkedjünk meg vele egy beszélgetés segítségével.

– Mielőtt a sporttevékenységről kérdezném, mondjon néhány szót szüleiéről, családjáról.

– Szigetcsépen születtem 1933-ban. Édesapám Szigetcsépen a császári és királyi uradalomban volt gazdasági vezető. Édesanyám háztartásbeliként dolgozott. 1939-ben költöztünk Tápióbücskére, ugyanis Gróf Teleki Istvánnak volt itt hirtoka, és édesapám idekerült gazdasági vezetőnek. Én 1960-ban nősültem meg. 1963-ban született meg a lányom, Gabriella, aki itt tanít az általános iskolában. 1965-ben elváltam és 1969-ben nősültem újra. Ma már két lányom van és három unokám.

– Ervin bácsi, honnan ered a sportszeretete?

– A sportot még az általános iskolában szerettették meg velem a testnevelő tanárain, akik még vasárnap is bejöttek, hogy együtt metázzanak és dekkezenek velünk. Mi gyerekek már fél hétre bejöttünk a iskolába, hogy becsöngetésig még egy jót focizhassunk. Távolugrógödröt ástunk és homokot hoztunk bele, hogy legyen hol gyakorolnunk. Ugyanis voltak iskolák közötti versenyek távolugrásból, labdarúgásból, s mi részt vettünk ezeken.

– A „régí játszó társak” közül tudna említeni néhányat?

– 1949-ben, amikor végeztünk, nyolcan vagy kilencen voltunk nyolcadikosok, de azok közül nem él senki Tápióbücskén.

– Mi történt az általános iskola elvégzése után?

– Csepelre, a Jedlik Ányos gimnáziumba kerültem, ahol nagyszerű tanáraink voltak, például

dául Öveges professzor. A tanáraink 40%-a '45 előtt a piaristáknál tanított. Itt tovább folytattam a sportolást. Minden évben minden sportágból (röplabda, kézilabda, távolugrás, labdarúgás) bajnokság volt gimnáziumok és kollégiumok között is. Mivel én kollégista is voltam, ezeken is részt vettem. Távolugrásból XXI. kerületi bajnokságot, majd Budapest Bajnokságot is nyertem.

– Emlékszik még, hány centiméter volt a legnagyobb ugrása?

– Igen, 612 cm.

– Ilyen eredménnyel nem hívta valamelyik budapesti sportegyesület a tagjai sorába?

– A Csepeli SC. atlétikai szakosztálya hívott, de a labdarúgást nem akartam abbahagyni a távolugrás kedvéért. Pesten a Csepeli Építők csapatában fociztam és itthon a tápióbücskei csapatban is. Járású válogatott is voltam többször. Összességében 21 évet fociztam Tápióbücskén.

– Hogyan alakult az élete az érettségi után?

– 1953 novemberében bevonultam katonának. Egy évig a Róbert Károly körúton voltam tiszthelyettesi iskolában, egy évet Csillaghegyen töltöttem, majd egy évig a köhegyi harci állásponton voltam honi légvédelmi rádiós. 1956-ban szereltem le, igen sajátos körülmények között, ugyanis már a civilruháért is hazajöhettünk, amikor kitört a forradalom. A vezetőinkkel semmilyen összeköttetésünk nem volt, a telefonvonalakat elvagdosták, így elhatároztuk, hogy hazaindulunk. Gyalog jöttem Gyömrőig, mert nem jártak a vonatok. Gyömrőtől Nagykátáig sikerült vonattal jönnöm, de ez az út is vagy másfél óráig tartott, mert a vonat megállt többször is, hogy felvesse a sínek mentén gyalogló embereket.

A leszerelés után 1957. február 1-től a Községi Tanácsnál dolgoztam '59-ig előadóként, majd mint csoportvezető. 1966-ban a Járású Tanács pénzügyi osztályára kerültem, ahol főelőadó voltam. 1971. január 1-től a Pénzügyminisztérium Pest Megyei Bevételi Főigazgatóságán a termelőszövetkezetek adóztatásával foglalkoztam, de mivel egész Pest megye a hatáskörünkbe tartozott, nagyon sokat kellett utaznom. Ezt nem szerettem, ezért 1972 augusztusától Nagykátán, a Járású Hivatalnál dolgoztam, majd 1984-től a Nagyközségi (majd Városi) Tanácsnál egészen nyugdíjba vonulásomig, 1991. december 1-ig.

– A munka mellett jutott ideje a sportolásra?

– Igen. Továbbra is fociztam itthon minden hét végén. Női röplabdacsapatot szerveztem, akikkel kb. 8 évig versenyekre jártunk.

– Emlékszik még e csapat tagjainak a nevére?

– Igen. Szélig Gizella, Wellmann Margit, Kamasz Frzsébet, Wellmann Frzsébet, Kovács Margit, Kolecsányi Ilona, Nagy Klára, Kolecsányi Margit, Bori Edit.

A röplabdacsapat mellett kézilabdacsapat is szerveződött. Mivel itt az általános iskolában sokat kézilabdáztak testnevelés órákon, így már itt megszerették ezt a sportágot. Árvai Teréz, Drabik Emerencia, Pekker Vilma, Pekker Mária, Kamasz Margit, Kamasz Frzsébet, Szigedi Gizella, Török Teréz és Wellmann Frzsébet játszottak a csapatban. Megnyertük a járású bajnokságot és a megyei bajnokság selejtezőjét is. Így kerültünk a megyei I. osztályba. Az első mérkőzésünk idegenben lett volna, azonban a TSZ, férgete ellenére, nem biztosított számunkra járművet, így visszalépttettem a csapatot. Részt vettünk a Duina-kanyar Kupán, sőt NB II-es csapattal is játszottunk.

Termelőszövetkezetek közötti röplabdabajnokságra szerveztem egy csapatot a varroda dolgozóiból, és meg is nyertük ezt a bajnokságot. Ugyanitt a férfi csapat harmadik lett.

– E sportban gazdag múlt után jelenleg a Tápióbücskei Sportkör elnöke. Megtudhatnánk valami bővebbet e munkájáról?

– A Tápióbücskei SK-nak kezdetben három szakosztálya volt. Asztalitenisz, labdarúgás és motocross szakosztály. Az asztalitenisz szakosztály (amely szintén szép eredményekkel dicsekedhetett) 1985 körül megszűnt, a motocross pedig 1988-ban kivált és önálló klub lett. Jelenleg tehát van a labdarúgás. A sportkör munkájához tartozik még a tömegsport is, például a műkedvelő röplabdacsapat és az éppen szerveződő kézilabdacsapat is. Van felnőtt és ifi labdarúgócsapatunk. A szakosztályvezető Csutorka László, az edző pedig Széles Attila. Elnökségi tag még Majnár Lajos és Kunsági Istvánné. Az SK gazdasági vezetője pedig Győri Károlyné. A sportkör munkájában sokat segítettek az elmúlt 23 év alatt: Szabó Ferenc és Gólya István (akik sajnos fiatalon távoztak körünkől), valamint Gizúr Ferenc, Juhász András, Kovács László és Szalóki László. (A labdarúgó szakosztály tevékenységéről terveink szerint a későbbiekben bővebben számolunk.)

– Köszönöm a beszélgetést.

A beszélgetést készítette:

Nagy Anikó

Közmeghallgatás 1995.

A községi Önkormányzat éves munkaterve alapján február 28-án közmeghallgatást tartott a községi művelődési házban. A közmeghallgatáson a lakosság részéről mintegy kétszáz főnyi érdeklődő jelent meg, hallgatta a beszámolót, próbált választ kapni kérdéseire.

Láng Ferenc polgármester beszámolója azzal kezdte, hogy a gazdasági nehézségek ellenére talpon maradtunk, az intézmények működése továbbra is zavartalan volt. Lakossági adók kivetésére nem került sor, mert a víz, gáz és egyéb befizetések mellett a lakosság többsége már nem terhelhető.

Az állam több olyan feladatot adott át az önkormányzatnak, melyre nem, vagy csak részben adott pénzt. Ma elmondhatom – folytatta a polgármester –, hogy a meglévő lakóházak több mint 80%-a befizette a gázt. Elkészült a könyvtár belső felújítása. A telefonépítési munkák jelenlegi állása szerint nálunk az első félévben megszólalnak a legmodernebb digitális vonalon működő telefonkészülékek. Megtettük a következő nagy munka első lépéseit, 2,6 millió Ft + ÁFA-ért megrendeltük a szennyvízcsatorna és tisztító terveit. Ha sikerül pályázatot nyerni a költségek 30–40%-ára, a többi költség fedezésére befektetést találni, jó lenne minél előbb hozzákezdeni a kivitelezéshez.

A polgármester beszámolója után a lakosság kérdései, észrevételei, illetve a kérdésekre adott válaszok következtek. Több alvégi hozzászóló sürgette a csapadékvíz elvezetését, amelyet sürgősen meg kell oldani. A Nagylujzihegy közművesítését csak összefogással lehet megvalósítani, az igényre felmérést kell végezni.

A szennyvíztisztító telep Tápióbicske és a Tápióság között épülne, Tápióság közigazgatási területén.

A szeméttelap, dögkút és a Tápió-patak állapotát erősen kifogásolták. A Testület az éves költségvetésében biztosított összeget a tisztításukra, a Tápió-patak belterületi szakaszának gazdája pedig a KÖVIZIG, az ő feladatuk a folyó tisztítása.

Csikós Imréné és Benyó Lipót sürgette a Pilisi és a Dózsa György utak sebességhatároló táblával való levédését. A Falufejlesztő Bizottság álláspontja szerint először a szélesebb utakat kellene javítani, esetleg aszfaltozni, hogy később ne tegyenek kárt az esetleges szennyvízelvezetés építésével.

Lakossági kérdésre a polgármester elmondta, hogy a Külső-Tápiónál víztároló épül. Az építendő engedélye a különböző hatóságoktól megvan, az Önkormányzattól engedély ehhez nem kell.

A Földkiadó Bizottság tagjának hozzászólásából kiderült, hogy jelenlegi he-

lyükön, a Termelőszövetkezet irodájában munkájuk akadályoztatva van. Sajnos sok idő telik el, amíg a falu népe rájön, hogy kifosztották. Sürgősséggel kérte az Önkormányzat segítségét, a gátlástalan emberek megfékezésére. A Földkiadó Bizottság tagjai többnyire aktív dolgozók, nem mernek szólni, féltik a munkahelyüket.

Illés György képviselő válaszában elmondta, hogy a Testület sürgeti a Földkiadó Bizottság székhelyének Önkormányzati Hivatalba történő áthelyezését. Amíg írásbeli bejelentés nem érkezik, nem lehet a földügyben felmerült problémákat jogi úton megnyugtatóan orvosolni.

Bori József képviselő szintén lakossági felvetésre mondta el, hogy a képviselők a polgármesteri fizetés 5%-a mértékű tiszteletdíjat megérdemelnek munkájukért. Erre a törvény lehetőséget biztosít. Ennek egy részét a Testület közéleti alapítványba kívánja fektetni. Erről a képviselők a későbbiek folyamán döntenek.

Két felszólaló is foglalkozott az 1991-ben alakult TÁPIÓTEL telefontársaság pénzügyi visszasszágaival. Azok a polgármesterek, akik létrehozták, 2–3 év alatt jelentős pénzüsszeget vettek fel. Ezért a polgármester munkaidőben dolgozott, ez volt a feladata. Czákó Illés alpolgármester a felszólalóknak ígéretet tett, hogy a TÁPIÓTEL-lel kapcsolatos tiszteletdíjat a Testület ki fogja vizsgálni.

A közmeghallgatás volt az első fórum, ahol a község lakói nyilvánosan is megismerkedhettek a falugazdással. Többen javasolták a Gazdakör megszervezését. A Fejlesztési Bizottság szerint a volt „Kántor ház”-ban helyet is lehetne biztosítani a Gazdakör tagjainak.

Néhány hozzászóló észrevételezte, hogy a közutakról, tartályokkal hordják a vizet, nem ritka, hogy a tűzcsapokról engednek ki nagy mennyiségű ivóvizet. Szó volt még a kóborló kutyák kilövetésének fontosságáról, a Faluvédő Gárda újjászervezésének fontosságáról.

A csaknem éjszakába nyúló közmeghallgatás zárszavaként Czákó Illés alpolgármester a javaslatokat köszönettel vette és biztosította a résztvevőket, hogy a felmerült kérdéseket a Testület tovább fogja tárgyalni.

A képviselőtestületi ülések jegyzőkönyvéből...

Tápióbicske Községi Önkormányzat Képviselő-testülete február 28-án, az 1/1995. sz. rendeletben a község 1995. évi költségvetését elfogadta. Ez szerint a községi Önkormányzat várható bevétele 100,4 millió forint, kiadása 95,5 millió forint. A fennmaradó 4,9 millió forintot a Testület általános, illetve céltartalékra különítette el.

A képviselők 1995. évre a vízdíjat 50 Ft/m³ + áfa, a vízbekötési díjat 14 ezer Ft + áfa összegben határozta meg. A képviselő-testület hozzájárult ahhoz, hogy a fogyasztónak felróható okból meghibásodott vízmérő cseredíjaként a Tápió-Vízmű Kft. 1800 Ft + áfa összeget számítson fel.

A képviselő-testület Láng Ferenc polgármester illetményét az idevonatkozó törvényben foglaltak figyelembevételével határozta meg.

Bemutatkozunk!

Közéletért Bizottság

Ezzel az elnevezéssel alakult meg az a munkacsoport, amely a község közéleti tevékenységét szeretné segíteni.

Tagjai: a lakosság részéről: Malatinszki Pálné, Csutorka László, képviselők közül: Gödöny György, Illés György, Kókényesi József és Bori József.

Az elmúlt évek során több olyan szervezet is alakult Tápióhibicskén, amely a lakosság kezdeményezésére jött létre. Pl.: Nyugdíjasok Klubja, Tápióhibicske Barátainak Köre, Bitskey Kálmán Idegen Nyelvi Alapítvány, Horgász Egyesület stb. Vannak olyanok is, amelyek meglévő szervezetek keretein belül működnek, pl. Magyar Máltai Szeretetszolgálat, Április 4. Motoros Klub, Néptánc-csoport, Vöröskereszt, Községi Sportkör stb.

Az Önkormányzat intézményei is, iskola, óvoda, könyvtár, művelődési ház, mind részei közéletünk alakulásának.

Jószándékunk szerint a bizottság ezen működő, eredményesen dolgozó csoportoknak, intézményeknek kívánja munkáját összehangolni, hogy egy-egy közös cél teljesebben, szebben, könnyebben valósulhasson meg.

A felsorolt közösségek vezetőin túl tanácskozássra hívtuk mindazokat, akik egyéb események kapcsán részt vesznek Tápióhibicske közéletében.

Megnyugodva tapasztaltuk, hogy a megjelent egyesületek, szervezetek képviselői üdvözölték, hogy bizottsági szinten foglalkozik az Önkormányzat ügyes-bajos dolgaikkal, eredményeiket számon tartja. Célkitűzéseink széles körűek! A falu életének minden területén igyekszünk odafigyelni.

A közbiztonság épp úgy foglalkoztat bennünket, mint a falu tisztasága.

Első, nem igazán kellemes feladatunk az volt, hogy a lecsökkentett támogatások felosztására javaslatot tegyünk.

Az egy millió forint majdnem kevésnek bizonyult, amikor 19 szervezet nyújtotta be igényét.

Kiemelt támogatást (345 ezer Ft-ot) kapott a Községi Sportkör épületének felújítására, korszerűsítésére és az 1995. évi működésre. A támogatásokért semmiféle viszonzószolgáltatást nem kért az Önkormányzat, mégis jóleső érzés volt hallani, amikor a szervezetek készséggel ajánlották fel segítségüket a különböző rendezvényekre, megmozdulásokra.

Az 1995-ös év első felére eseménynaptárt dolgoztunk ki.

Március 15-e tiszteletére az Önkormányzat híradóját kívántuk megjelentetni. A szerkesztőbizottság gyors munkájának eredményeként lapot adhattunk, adhatunk a jövőben is a lakosság kezébe.

A lap, reméljük, széles körű tájékoztatást tud adni mindenkinek és el fogja nyerni tet-szészüket.

Április 4-ét, Tápióhibicske történelmi ünnepét széles körű megheszélés megszervezésével segítettük, támogatva Láng Ferenc polgármester főszervezői munkáját.

Májushban a Sportkör majális szervezésével kívánja szórakoztatni a lakosságot.

Júniusban motocross verseny rendezésében segítjük a klubot.

Az év második felének programján is dolgozunk.

Ünnepeink szervezésén túl szeretnénk a közélet egyéb területein is segíteni, ötleteket adni, szervező feladatokat ellátni. Szebbé, hangulatosabbá kellene tenni például utcáinkat, tereinket, hogy jobb közérzettel sétálhassunk községünkben.

Szeretnénk elérni, hogy elismerésben részesüljenek mindazok a köztisztelőben álló polgárok, akik a falu közösségeért szebb, tartalmasabb életéért sokat tevékenykedtek.

Reméljük törekvéseink eredményesek lesznek.

Kérjük, kísérvék figyelemmel felhívásainkat, segítsék munkánkat, vegyenek részt programjainkban!

Jó közéletet, jobb közérzetet mindannyiunknak!

Tisztelettel

Bori József
a Közéletért B. elnöke

Az idegennyelv-oktatás segítéseért

Tájékoztattuk a lakosságot, hogy néhány tápióhibicskei lakos adakozásából létrejött a Bitskey Kálmán Idegen Nyelvi Alapítvány azzal a céllal, hogy segítse a község fiatalságának idegen nyelvi előmenetelét.

Jelenleg az alapítvány elérte a működőképességet, és beindított egy „kezdő szintű” németnyelv-tanfolyamot; az oktatás jelenleg 7-9 évesek részére, 3 csoportban került megszervezésre.

A gyermekek tudása a tanfolyam végén felmérésre kerül és sikeres vizsga esetén bele kerül a bizonyítványukba.

Legfőbb célja az alapítványnak, hogy ezt a szolgáltatást minél több, arra rátermett fiatal részére biztosítsa. Távolati elképzeléseinkben más nyelvek (angol, orosz stb.) oktatása is szerepel, amennyiben a feltételek megteremtése sikerül.

A nyári időszakra tervezzük, szintén német nyelvből, haladóknak részére – gimnáziumi előkészítő – tanfolyam indítását, ezzel is segíteni a továbbtanulni szándékozó ifjúság nyelvi ismereteinek bővítését. Az arra érdemesek kiválogatását – a nagyszámú érdeklődésre való tekintettel – pályázat kiírásával kívánjuk megoldani, hogy tényleg csak az arra érdemesek részesülhessenek e kedvezményes oktatásban. A pályázat kiírásáról időben tájékoztatni fogjuk az érdeklődőket.

Fzen célok megvalósításához az alapítványnak anyagi fedezetre van szüksége.

Tisztelettel kérjük a lakosságot, akik úgy érzik, hogy anyagiakkal is tudják támogatni a fenti cél megvalósulását, járuljanak hozzá a működés feltételeihez.

Szívesen vesszük pénzintézetek, vállalatok, vállalkozók, magánszemélyek pénzbeli és oktatási segédeszközök vonatkozásában nyújtott támogatását.

A támogatási összeg az adóalapból leírható, az ehhez szükséges igazolás kiadására az alapítvány jogosult.

Befizetéshez szükséges csek rendelkezésre áll Kamasz Józsefnél (Molnár Erika).

Ezúton mondunk köszönetet a tápióhibicskei Művelődési Háznak, hogy a jelenlegi tanfolyamunknak ingyen és bérmentve biztosít helyet és oktatási segédeszközökkel teszi színvonalasabbá a képzést.

Továbbá köszönjük a Máltai Szeretetszolgálat helyi szervezetének a felajánlását, további oktatást segítő játékok, prospektusok, könyvek adományozására.

Az alapítvány bízva a további támogatások felajánlásában, szeretné a kitűzött célt minél hatékonyabban, a község lakosságának meglegedésével, gyermekeink, fiataljaink minél színvonalasabb felkészítésével elérni, ezzel is növelve Tápióhibicske hírnevét a körzeten.

Köszönettel várunk minden támogatást.

Bata István
a kuratórium elnöke

A veszettség az ember és az állatok vírusokozta – ma is halálos kimenetelű fertőző betegsége. A betegséggel elsősorban kutyától, macskától és rókától fertőződhet az ember. A betegség az említett állatok megváltozott viselkedésében nyilvánul meg elsősorban. Különösen veszélyes a lakásban is tartózkodó macska, amely megbetegedése esetén megtámadja és megmarja az embert. Fontos, hogy állattól szerzett sérülés esetén forduljunk orvoshoz! A sérülést okozó állatot ne pusztítsuk el, hanem zárjuk el, kössük meg, hogy veszettség szempontjából megfigyelhető legyen, ez ugyanis a sérült ember további kezelése szempontjából igen fontos!

A betegség ellen elsősorban a kutyák és macskák védőoltásával védekezhetünk. Kerülni kell a szokatlanul – szelíden – viselkedő rókák érintését is!

Az állattenyésztés-állattartás segítése, támogatása

Ez volt a feladata a hajdani Legeltetési Bizottságoknak. A bizottság feladatai közé tartozott a községünk területén lévő, mintegy 500 db szarvasmarha, 3000 db sertés és 500–600 db juh legeltetésének biztosítása és az apaállat ellátás megoldása. E feladatkör ellátásához jelentős földterület, legelők, épületek stb. álltak a bizottság rendelkezésére.

Az 1960-as években a Legeltetési Bizottság földterületét, épületeit és egyéb vagyontárgyait átvették a termelőszövetkezetek.

A község jelenlegi – mélyponton lévő – állattenyésztési helyzetének javításához szükségesnek látszik a Legeltetési Bizottságok működésének helyreállítása, földterületük, vagyontárgyaik visszaadása.

A Tápióbicskéről Nagykáta felé utazók figyelmét felkeltették azok a jelentős földmunkálatok, amelyek a Honvédszobor szomszédságában, a Külső-Tápió jobb partján folynak. Nem értjük, hogy a Földművelésügyi Szakhatóság hogyan járulhatott hozzá pótolhatatlan ősgyepterületünk elpusztításához? Jogosan kérdezzük azt is, hogy az egykori harcmező területén végzett földmunkákat bejelentették-e az illetékes múzeumnak, véleményüket, engedélyüket kikérték-e?

A községben mindenki figyelemmel kíséri őseink és kortársaink nyughelyének, a *temetőnek* az állapotát. A lakosság örömmel nyugtázza a ravatalozó előtti térség ízléses befedését, valamint a temető Kishegy-felőli részének megtisztítását a dzsungeltől. Várjuk, hogy a megtisztított térség gazmentességét továbbra is biztosítsák. Múltunk és őseink emlékének megbecsülése lenne, ha a megtisztított térség területén lévő – kb. százéves – sírkövekből sírkőparkot alakítanánk ki. Szükségesnek tartjuk a temető déli és keleti kerítésének mentét fásítani, és megfontolandó a nagyrészt szükségtelenül kivágott „Hősök Fasorának” újrafásítása is. Viszonylag kis munkával autóparkolót alakíthatnánk ki a temető Ady Endre úti bejáratánál.

Községünkben a Tápióbicskei Csata emlékét jelenleg három utcanev őrzi: Damjanich utca, Harcmező utca és a Földváry Károly utca. A csatában részt vevő sok hős neve ismeretes, új utcanevek névadásánál elsősorban az Ő emléküket kell megőrizni! A csata hőseit eltemettető és a „zsemleosztást” alapító Fejér István neve is megőrkítésre méltó!

A Tápióbicskei Csatában elesett hősök egy részének csontjai a Sági útról megközelíthető ún. Vaskereszt alatt nyugosznak. Itt nyugosznak a Sebő–Riedesel párviadalban elesett Riedesel őrnagy maradványai is. E sírhely környezete méltatlan az elesett hősök emlékéhez! Méltóbb lenne nagyobb, gondozott terület kialakítása, valamint az emlékhelyre a figyelmet felkeltő tábla elhelyezése a Sági úton.

Az 1849-es Tápióbicskei Csata 147. évfordulója tiszteletére rendezett ünnepség forgatókönyve

I. 1995. április 1. (szombat) 11.30 óra

Nagykáta – Tápióbicske – Tápiószecső közötti egyéni és csapat hosszútávú futó verseny

II. 1995. április 4. (kedd) 9. óra

Általános Iskolai ünnepély (Zsemleosztás)

III. 10.30 óra

Hidi-csata. A huszárok fogadása

IV. 16 óra

A vaskereszt, Fehér István bíró sírja és a II. Világháborús Emlékmű koszorúzása

V. 17–17.30-ig

Gyülekező a Művelődési Ház előtt

Műsort ad: a népitánc csoport

17.30 óra

Harangszóra indulás a Nagykáta úti Emlékműhöz

Koszorúzás: – az I. Világháborús Emlékműnél

– a Fehér-keresztnél

VI. 18.30 óra

Ünnepi emlékműsor: – szavalat

– ünnepi beszéd

– szavalat

– koszorúzás

HOL-MI röviden

Általános iskola:

– Április 4. (kedd) megemlékezés a tápióbicskei csata 146. évfordulójáról. Délelőtt 10 órakor kezdődik a program az iskola udvarán. Ünnepi műsor után Földvály Károly emléktáblájának megkoszorúzása következik, majd kb. 10.30-kor a hagyományos buktaosztás. 11 órakor a felső tagozatosak kerékpárral indulnak a szoborhoz, ahol egy harci játékkal fogadják a vörössipkások hagyományörző csapatát. A 4. osztályosok közben a temetőben koszorúzzák meg Fehér István sírját.

– Április 10. (hétfő) A tavaszi szünet utáni első tanítási nap.

– Április 14. (péntek) és április 18. (kedd) Igazgatói szünnap. (A gyerekek nem jönnek iskolába.)

– Április 24. (hétfő) Fogadóóra az alsó tagozatban. 16.30-kor a napközi, 17-kor az osztályfőnökök tartják a fogadóórát.

– Április 25. (kedd) Fogadóóra a felső tagozatban. 16.30 illetve 17 órakor

– Április 28. (péntek) Májusfa-állítás, és a napközisek ünnepi tavaszköszöntő műsora 11.30 órakor.

Más:

– VÉRADÁS: április 5-én 9–16 óráig a Művelődési Házban.

– Húsvéti szertartás rendje:

Április 13. Nagycsütörtök 18.30-kor szentmise

Április 14. Nagypéntek 18.30-kor szentmise

Április 15. Nagyszombat 19-kor feltámadási körmenet

Április 16. Húsvét vasárnap 10 órakor ünnepi nagymise

Április 17. Húsvét hétfő 10 órakor ünnepi nagymise

Sport:

Labdarúgócsapataink eredményei:

– Március 12-én Tápióbicske–Szentmártonkát

ifi 2:1

felnőtt 2:2

– Március 19-én Tápióbicske–Tápióság

ifi 3:0

felnőtt 0:0

További mérkőzések lesznek:

– Március 26-án: Tápióbicske–Tápiógyörgye

– Április 2-án: Tápiószőlős–Tápióbicske

– Április 9-én: Tápióbicske–Pánd

(A későbbi mérkőzések sorsolása készül.)

Egyéb: A Tápióbicskei Baráti Kör pályázatára két dolgozat érkezett (Dániel Edina és Tóth Mónika munkái), eredményhirdetés április 4-én lesz.

**Teherfuvarozás,
szennyvízszippantás és szállítás 24 órán belül!**
Cím: Szőke László, Tápióbicske, Sági út 4.

Lőrincz Fuvarozó és Kereskedelmi Bt. ajánlata építkezőknek!

Építőanyagok, nyílászárók gyári áron történő beszerzése, szállítása,
földmunkák végzése

Cement: 828 Ft/q áfával, 50 q feletti vásárlás esetén 777 Ft/q házhoz szállítva.

Fűrészaruk: gerendák, tetőléc, palló, deszka 18 000–26 800 Ft/m³ áfával

Növényvédőszer: Zineb 368 Ft/kg Rézgálic 100 Ft/kg.

Nyitvatartási idő: keddtől szombatig 8–16 óra között.

Jöjjen be és nézzon szét!

Cím: Tápióbicske, Nagykáta út 5/A, telefon: 60/321-829

Jeles napok:

Nagybőjt utolsó vasárnapján „virágvasárnap” Jézus diadalmas jeruzsálemi bevonulását ünnepli a keresztény világ. A nagymise előtt barkát szentelnek ekkor, majd a szentelményt kézbentartva körmenetben kerüli meg a gyülekezet a templomot. A virágvasárnap megáldott barkahamujával végezte a pap a következő év „hamvazószerdáján” a „hamvazási” szertartást.

A kereszténység egyik legnagyobb ünnepe, Jézus feltámadásának emléknapja a húsvét. Ekkor ér véget a negyvennapos böjt, a húsos étellektől való tartózkodás időszaka. Húsvét mindig azon a vasárnapon van, amely a tavaszi napéjegyenlőség utáni holdtöltére következik. Idén ez április 16-a. Nagyszombat este a hívők a feltámadt Krisztus szobrával és templomi lobogókkal járják körül az Isten házát. Az ünnep másnapján a versmondással párosuló, szagosvizzel történő locsolás ma ismert húsvéti szokás. Hagyománya egyrészt a kereszténységre utal, másrészt arra a legendára, amely szerint a Jézus sírját őrző katonák vízzel öntötték le a feltámadás hírért vívó asszonyokat.

Egy erdélyi verses jókívánsággal kívánunk mi is minden olvasónknak kellemes húsvéti ünnepeket.

„Most jöttünk Krisztus kicsiny mezejéből
Az illatozó rózsák virágos kertjéből.
Azt kívánom most, még soká éljenek,
Sok boldog húsvétot vígan megérjenek,
Kárt, bűt, bánatot sose szenvedjenek,
Mind földön, mind mennyben boldogok
legyenek.”

Gázkazán-tulajdonosok, figyelem!

Drága az energia,
takarékoskodjon vele!

Minden gépnek, berendezésnek
szüksége van
javításra, karbantartásra.

A fűtésszezon végén
ellenőriztessék kazánja állapotát,
hogy ősztől olcsóbban melegedjen.

Megéri!

Karbantartási díj 900 Ft + áfa.

Az elvégzett karbantartásra
1 év garanciát vállalok.

Török György gázkészülék-szerelő
Cím: Tápióbicske, Sági út 1.

DOBSZÓ

a Tápióbicskei Önkormányzat
Híradója

Felelős kiadó:

a Tápióbicskei Önkormányzat

Szerkeszti a szerkesztőbizottság

Vezető szerkesztő: Gödöny György

Készült 500 példányban

a Ceglédi Nyomdában.

Felelős vezető: Kőházi Zoltán